

forskningsmuligheder, hvor man er godt i gang med en sag. Og jeg vil godt spørge justitsministeren: Hvordan kan det være, at justitsministeren aldrig har villet tilslutte sig forslag om bedre muligheder for agent provocateur'er, bedre muligheder for anonyme vidner, hvor vi ved, at det drejer sig om, at man infiltrerer og kender et miljø, og hvor en sag er på vej til retten, hvor der er mistænkte og sigtede og tiltalte? Hvorfor vil justitsministeren ikke dér give bedre muligheder?

Men når det drejer sig om at overvåge alle de lovlige borgere, er der ingen grænser for, hvad justitsministeren vil. Hvad er det for et retssyn? Vil ministeren ikke godt forklare, hvorfor alle mulige lovlige borgere skal finde sig i, at det bliver undersøgt, hvor de har været, og om de har talt i telefon, men at den store narkohaj, som har gennembanket nogle vidner, altså skal gå fri, fordi justitsministeren ikke vil gå med til anonyme vidner. Kan jeg ikke godt få forklaret retssynet, for her må jeg sige, at jeg ikke forstår justitsministeren?

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Frank Jensen):

Nu er det jo ikke sådan, at det er justitsministeren i Danmark, der bestemmer, hvad der vedtages, og hvad der ikke vedtages. Men det er klart, at jeg vil argumentere for mit standpunkt. Og det har jeg gjort adskillige gange, når det drejer sig om anonyme vidner.

I spørgsmålet om anonym vidneførelse har der jo aldrig været et flertal for det her i Tinget. Og lur mig, hvis der nogen sinde kommer en borgerlig regering, der har et flertal, om vi så får anonym vidneførelse i Danmark. Jo, jo, det kan da godt ske, at det vedtages som en lovhjemmel her i Folketinget. Men jeg tror aldrig nogen sinde, at der er en dansk dommer, der vil domfælde en person i retten på en anonym vidneførelse, for det er fuldstændig i modstrid med de grundlovssikrede begreber, vi også har i Danmark – altså at man skulle kunne dømme en person til mange års frihedsberøvelse på grundlag af en anonym vidneførelse.

Vi har jo en række bestemmelser i dag, der gør, at dommeren i konkrete sager kan tømme retten, om jeg så må sige, i forbindelse med afhøringer, og hvor man også kan holde adresser hemmelige for den tiltalte i forbindelse med vidneførelse. Og man kan lave indenretlige afhøringer og alt det, som vi kender, og hvor man så kan få læst op af retsbogen.

Jeg tror heller aldrig nogen sinde, at nogen dansk domstol vil benytte sig af anonym vidneførelse. Det er jo også derfor, der langt ind i de store borgerlige partier er retspolitisk kyndige, som advarer kraftigt imod anonyme vidner, men det kan selvfølgelig ikke forhindre fru Birthe Rønn Hornbech og hendes parti i at have det standpunkt. Jeg ville heller aldrig nogen sinde forsøge at knægte den ret til at have det standpunkt. Der har bare aldrig været et flertal for det i Tinget.

Men her går vi fra at tale om anonym vidneførelse, hvor man altså vil dømme personer til at sidde i fængsel i mange år, og så over til det at få en oplysning, som teleselskaberne ligger inde med allerede i dag, og som politiet kan få under de her meget skærpente omstændigheder.

Der er begået en alvorlig forbrydelse, et drab, i Danmark, skal politiet så ikke kunne få at vide, hvilke telefoner der har været i kontakt med hvilke numre på et givet tidspunkt i nærheden af drabsstedet? Jeg har meget, meget svært ved at forstå det. Det må jeg sige.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg ved ikke, om justitsministeren vil svare i dag, eller om han vil svare skriftligt. Nu spørger jeg: Siger justitsministeren, at danske domstole ikke nogen sinde i dansk retshistorie og heller ikke i nyere tid har tilladt anonym vidneførelse? Er det det, justitsministeren påstår?

Så vil jeg igen godt vide: Hvorfor må der ikke være anonyme vidner i det rockerdrab, som ministeren taler om, eller det drab, hvor vidnerne er gennembanket? Hvorfor skal den drabsmand gå fri, fordi man ikke må føre vidner uden navns nævnelser, fordi de er bange for drabsmanden? Vil ministeren forklare mig det?

Og så lad mig lige høre: Er det noget, justitsministeren har lært i Justitsministeriet, at dommere aldrig har tilladt anonym vidneførelse?

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg synes, det er ærgerligt, at justitsministeren ikke prøver at gå ind i diskussionen om, hvor grænserne går, for som sagt er det jo ikke nogen kunst – og det var også det, jeg sagde til den konservative ordfører, hr. Helge Adam Møller – især ikke i konkrete sager at komme med argumenter for, hvorfor nogle bestemte efterforskningskridt, yderligere efterforskningskridt end dem man har, vil kunne være med til at op-